

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Suveică Tudor în numele inculpaților, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Ciorici Dmitrii Fiodor, născut la 15 iulie 1990, originar și domiciliat în r-nul Rezina s. Echimăuți.

Cojocaru Ion Ion, născut la 25 septembrie 1970, originar din r-nul Rezina s. Echimăuți și domiciliat în r-nul Rezina s. Sahara Nouă.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.11.2013-30.04.2015
2. instanța de apel: 15.06.2015-25.11.2015
3. instanța de recurs: 29.01.2016-02.03.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 30 aprilie 2015, Ciorici Dmitrii Fiodor și Cojocaru Ion Ion, au fost achitați de învinuirea adusă în baza art. 155 Cod penal și art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal.

2. Potrivit sentinței, Ciorici D. și Cojocaru I. au fost învinuiți că, la data de 26 aprilie 2013, în jurul orei 23.00, împreună cu Moiseenco D., sub pretextul bănuielii precum că Moscalu M., în noaptea spre 26 aprilie 2013, a deteriorat automobilul lui Cazac A, deținând informația că ultimul se află în ospeție la Bartenev O., în s. Sahara-Nouă, r-nul Rezina, au intrat în ograda acestuia, unde Ciorici D. fără a cere careva informații, i-a aplicat lui Moscalu M. câteva lovituri cu pumnii în regiunea capului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 179 D din 17 mai 2013, leziuni corporale ușoare. Continuând acțiunile sale ilegale, în trei l-au târât pe Moscalu M. la automobilul lui Ciorici D., de model "Audi", ce se afla în drum, contrar voinței l-au urcat pe bancheta din spate a automobilului și l-au transportat la iazul aflat pe câmpul dintre s. Saharna și s. Echimăuți, r-nul Rezina.

Potrivit învinuirii, acțiunile lui Ciorici D. și Cojocaru I., au fost încadrate în infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, adică, *răpirea unei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

Tot el, Ciorici D., a fost pus sub învinuire că el, în prezența lui Cojocaru I. și Moiseenco D., în jurul aceleiași ore, continuându-și acțiunile sale infracționale, aflându-se pe malul iazului, după ce l-a scos pe Moscalu M. din automobil, având un comportament batjocoritor, l-a împins în iaz, cerându-i să înnoate de la un mal la altul. Pentru faptul că Moscalu M. a obosit și a ieșit la mal, Ciorici D. a sărit în iaz și amenințându-l că îl va omorî, îl scufunda cu capul în apă, acesta pe un timp pierzându-și cunoștința și orientarea. În continuare, Ciorici D., profitând de faptul că Moscalu M. nu opunea rezistență și se afla sub influența fricii, i-a rupt hainele de pe el și le-a aruncat în iaz, după ce i-a cerut să urce în portbagajul automobilului, transportându-l la marginea satului Echimăuți r-nul Rîșcani, unde l-a lăsat fără nici o haină.

Potrivit învinuirii, acțiunile lui Ciorici D., au fost încadrate în infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, adică, *"amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări"*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți culpabili de săvârșirea infracțiunilor imputate, după cum urmează:

Ciorici D. în baza:

- art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 8 ani închisoare;
- art. 155 Cod penal, la 2 ani închisoare;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, a-i stabilit pedeapsa definitivă 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cojocaru I. în baza:

- art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- instanța de judecată după studierea dosarului penal disjungat în privința lui Moiseenco D. prin care acesta a fost condamnat, nu avea cum să pronunțe o sentință de achitare pe aceiași faptă;

- partea vătămată atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată a depus declarații analogice, fără schimbări esențiale;

- martorii Bartenev O. și Vrabie A., care au depus declarații analogice, ce coroborează cu alte probe, confirmă vina inculpaților;

- prin raportul de expertiză medico-legală nr. 237/D din 11 iunie 2013, s-a confirmat faptul că părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare;

- prin raportul de expertiză medico-legală nr. 179/D din 14 mai 2013, s-a determinat prezenta unei excoriații în regiunea articulației coxofemorale pe

dreapta, cu element de dezlipire a stratului superficial al cutaneului care și denotă apariția ei prin alunecare, deplasare pe un plan sau târâre.

3.2. Partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- Moisenco D. la data de 22 ianuarie 2014 a fost recunoscut culpabil de aceeași faptă imputată lui Ciorici D. și Cojocaru I., cauza fiind disjungată și examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală;

- Ciorici D. i-a aplicat câteva lovituri părții vătămate, fapt confirmat și de martori, după ce la amenințat cu moartea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015, au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care au fost recunoscuți culpabili și condamnați de comiterea infracțiunilor:

Ciorici Dumitru Fiodor în baza:

- 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 7 ani închisoare;

- art. 155 Cod penal, la 2 ani închisoare;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă, 7 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

Cojocaru Ion Ion în baza:

- 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 6 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate de prima instanță și probele cercetate la judecarea apelului, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și vericidității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, în conformitate cu art. 349 alin. (1) pct. 1) Cod penal, fapta criminală comisă de inculpați a fost considerată ca fiind dovedită.

Instanța de apel a reținut, că Ciorici D. și Cojocaru I., la data de 26 aprilie 2013, în jurul orei 23.00, împreună cu Moiseenco D., sub pretextul bănuielii precum că Moscalu M., în noaptea spre 26 aprilie 2013, a deteriorat automobilul lui Cazac A., deținând informația că ultimul se află în ospeție la Bartenev O., în s. Sahara-Nouă, r-nul Rezina, au intrat în ograda acestuia unde Ciorici D. fără a cere careva informații, i-a aplicat lui Moscalu M. câteva lovituri cu pumnii în regiunea capului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 179 D din 17 mai 2013, leziuni corporale ușoare. Continuând acțiunile sale ilegale, în trei l-au târât pe Moscalu M. la automobilul lui Ciorici D., de model "Audi", ce se afla în drum, contrar voinței l-au urcat pe bancheta din spate a automobilului și l-au transportat la iazul aflat pe câmpul dintre s. Saharna și s. Echimăuți, r-nul Rezina.

Prin acțiunile sale intenționate Ciorici D. și Cojocaru I., au comis infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, adică, *răpirea unei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

Tot Ciorici D., în prezența lui Cojocaru I. și Moiseenco D., în jurul aceleleași ore, continuându-și acțiunile sale infracționale, aflându-se pe malul iazului, după ce l-a scos pe Moscalu M. din automobil, având un comportament batjocoritor, l-a împins în iaz, cerându-i să înoate de la un mal la altul. Pentru faptul că Moscalu M. a obosit și a ieșit la mal, Ciorici D. a sărit în iaz și amenințându-l că îl va omori, îl scufunda cu capul în apă, acesta pe un timp pierzându-și cunoștința și orientarea. În continuare, Ciorici D., profitând de faptul că Moscalu M. nu opunea rezistență și se afla sub influența fricii, i-a rupt hainele de pe el și le-a aruncat în iaz, după ce i-a cerut să urce în portbagajul automobilului, transportându-l astfel la marginea satului Echimăuți r-nul Rîșcani, unde l-a lăsat fără nici o haină.

Prin acțiunile sale intenționate Ciorici D., a comis infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, adică, *amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acesteia*.

În opinia instanței de apel, necătând la faptul, că inculpații vina în comiterea infracțiunii nu au recunoscut-o, aceasta se probează prin declarațiile părții vătămate Moscalu M., martorilor Bartenev O., Vrabie A., Moiseenco D., Taban V. și Moscalu V. și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de primire a plângerii din 07 mai 2013 (f.d. 7, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 179/D din 17 mai 2013 (f.d. 11, v. 1); declarația inițială depusă de Ciorici D. (f.d. 19, v. 1); plângerea depusă de către Moscalu M. din 21 mai 2013 (f.d. 31, v. 1); procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d. 57, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 237/D din 11 iunie 2013 (f.d. 66, v. 1); procesele verbale de confruntare din 30 septembrie 2013 (f.d. 152-153, 154, v. 1); procesul verbal de cercetare la fața locului din 17 mai 2013 (f.d. 12, v. 1); procesele verbale de ridicare și examinare din 20 mai 2013 (f.d. 44-51, v. 1).

Astfel, instanța de apel a stabilit, că probele expuse și cercetate suplimentar, confirmă vinovăția lui Ciorici D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal și art. 155 Cod penal, și vinovăția lui Cojocaru I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Instanța de apel, a considerat, prima instanță eronat și în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală a apreciat probele administrate, astfel incorect a dispus achitarea inculpaților.

În continuare, instanța de apel a menționat, că în sensul componenței infracțiunii prevăzute de art. 164 Cod penal, obiectul juridic îl formează relațiile ostile cu privire la libertatea fizică a persoanei, prin care trebuie de înțeles posibilitatea persoanei de a se mișca, de a circula și de a activa după propria voință.

Mai mult, instanța de apel a statuat, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 164 Cod penal, presupune existența a trei etape succesive: *capturarea victimei, deplasarea victimei din habitatul ei permanent sau provizoriu și reținerea victimei*.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel analizând acțiunile inculpaților în prezenta speță, a constatat existența tuturor acestor etape, deoarece ultimii l-au depistat pe Moscalu M., l-au deplasat de la locul lui de aflare în locul stabilit de către inculpați, unde l-au reținut timp îndelungat, loc în care i-au aplicat lovituri, ulterior, în mod repetat, forțat l-au deplasat în alt loc indicat de inculpați, unde l-au abandonat.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, de faptul că inculpații nu au fost anterior condamnați, se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Suveică T. în numele inculpaților, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat :

- instanța de apel, judecând cauza penală a pus la baza deciziei sale, doar declarațiile contradictorii făcute de partea vătămată și martorii Moscalu V. și Moiseenco D., iar declarațiile martorilor apărării nu li s-a dat o apreciere juridică;

- la rejudecarea cauzei instanța de apel nu a dat nici o apreciere încălcărilor procesuale admise în cadrul urmăririi penale;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 8 Cod de procedură penală, potrivit căruia concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri;

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a-l respinge, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, astfel motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult, criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală, sau reaprecierea probelor în modul propus de către autor nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din cuprinsul recursului declarat se reține că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6), 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a

admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; acțiunile inculpatului nu au întrunit elementele infracțiunii.

Instanța de recurs menționează, că art. 427 are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului. Recurentul în recursul declarat în partea dispozitivă a indicat alin. (1) p. 6 al articolului menționat, adică instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, acest alineat conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii înaintate și prin ce se confirmă aceste temeiuri.

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorul recursului a indicat că, instanța de apel în decizia sa la mod general a redat acțiunile inculpaților încadrate în baza art. 155 Cod penal și 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, totodată a pus la baza deciziei sale doar declarațiile contradictorii făcute de partea vătămată și martorii Moscalu V. și Moiseenco D., iar declarațiile martorilor apărării nu li s-a dat o apreciere juridică, mai mult instanța de apel, a ignorat prevederile art. 8 Cod de procedură penală, potrivit căruia concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Așadar, Colegiul penal, analizând textul deciziei recurate constată că, instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpați, au fost corect reținute de către instanța de apel, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. În asemenea circumstanțe, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurentului invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința inculpaților și nu a dat răspuns întemeiat în condițiile legii asupra motivelor ce au stat la baza casării sentinței, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit căroră motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, precum și faptul posibilității preluării de către o curte de apel în principiu a motivelor primei instanțe în cazul în care această instanță și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a stabilit situația de fapt și corect a

concluzionat, că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza infracțiunilor imputate inculpaților, fiind săvârșite anume de către inculpații, Ciorici D. și Cojocaru I.

Referitor la alegațiile recurentului precum că instanța de apel a pus la baza deciziei sale doar declarațiile contradictorii făcute de partea vătămată și martorii Moscalu V. și Moiseenco D., iar declarațiile martorilor apărării nu li s-a dat o apreciere juridică, instanța de recurs le va aprecia critic și declarative. Colegiul penal, statuează că, deși în declarațiile martorului Moiseenco D. sunt careva divergențe, acestea redau faptele ce au avut loc la data de 26 aprilie 2013, astfel, din declarațiile martorului rezultă, că anume Ciorici D. a lovit-o pe partea vătămată, aflându-se în gospodăria lui Bartenev O., apoi l-au urcat cu forța în automobil cu care l-au transportat la iazul din apropierea s. Echimăuți r-nul Rezina, ulterior Ciorici D. l-a impus pe Moscalu M. să înoate în iaz îmbrăcat, după aceasta Ciorici D. i-a rupt hainele lui Moscalu M. le-a aruncat în iaz și la urcat în portbagaj, transportându-l în marginea satului Echimăuți, l-au eliberat. Totodată, este de menționat și faptul că martorul Moiseenco D. a participat la acțiunile criminale comise de către inculpați fiind condamnat la data de 22 ianuarie 2014, cauza fiind disjunctă și examinată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Colegiul reține ca întemeiate și declarațiile martorului Moscalu V. care a declarat în instanța de apel, că Ciorici D. l-a sunat solicitându-i să-l roage pe Moscalu M. să-l ierte, deoarece l-a bătut pe ultimul, totodată partea vătămată i-a spus că a fost bătut și de Cojocaru I. Moiseenco D. și Taban V.

Astfel, Colegiul statuează, că declarațiile martorilor coroborează cu toate probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanța de judecată, mai mult din declarațiile tuturor martorilor audiați în cauza respectivă reiese, că Moscalu M. aflându-se în gospodăria lui Bartenev O. a fost maltratată și impus cu forța să urce în automobilul lui Ciorici D.

În continuare, instanța de recurs a stabilit, că instanța de apel la rejudecarea cauzei a adoptat o soluție corectă și întemeiat bazându-se pe probe pertinente și concludente ce coroborează între ele, fiind expuse la **pct. 5** al prezentei decizii.

Cât privește motivele invocate în recurs referitoare la faptul că în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal se va expune asupra acestora la sinteza incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la **pct. 8)** alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reiterează, că latura subiectivă și cea obiectivă a infracțiunii prevăzută la art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, au fost detaliat expuse în decizia instanței de apel menționate și la **pct. 5** al prezentei decizii. Astfel, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină

măsură de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpaților, în săvârșirea infracțiunii imputate.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

De menționat este și faptul, că și infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, care a fost comisă de inculpatul Ciorici D., întrunește elementele infracțiunii, adică obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la dreptul persoanei la viață, integritate corporală sau sănătate. Totodată, prin *amenințare* se înțeleg acțiunile concrete ale făptuitorului expuse victimei oral, în scris, prin telefon ect. de a o omorî, a-i cauza o vătămare gravă integrității corporale sau sănătății; amenințare pe care victima o va percepe ca reală, posibilă de realizare în viitor. Astfel, din probele examinate rezultă că, Ciorici D. îl scufunda în apă de cap pe partea vătămată spunându-i că îl omoară, iar amenințarea fiind pe cât se poate de reală.

Totodată, Colegiul penal, reține și faptul că infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, se consideră consumată din momentul comunicării victimei a intenției de a o omorî sau de a-i cauza o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar victima a perceput această amenințare, ca fiind reală.

Mai mult, instanța de apel, întemeiat a considerat declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, ca fiind combătute prin materialele cauzei și anume prin cumulul de probe, menționat la pct. 5 al prezentei decizii. În esență, în opinia Colegiului, pe parcursul procesului penal în cauză au fost administrate suficiente probe, ce dovedesc vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunii imputate.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea probelor. Astfel, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpaților în săvârșirea acțiunilor incriminate lor.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

În aceste condiții, instanța de recurs, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Suveică T. în numele inculpaților, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Suveică Tudor în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Ciorici Dmitrii Fiodor și Cojocaru Ion Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 30 martie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie